

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S

(Sprawa C-463/12) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) i art. 6 — Prawo do zwielokrotniania — Wyjątek — Kopie na użytek prywatny — Zwielokrotnienia dokonywane za pomocą kart pamięci do telefonów komórkowych — Godziwa rekompensata — Opłata reprograficzna — Równość traktowania — Zwrot opłaty — Niewielka szkoda]

(2015/C 138/02)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Copydan Båndkopi

Strona pozwana: Nokia Danmark A/S

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym nie stoi na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, które przewiduje godziwą rekompensatę z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii na użytek prywatny w związku z korzystaniem z wielofunkcyjnych nośników danych takich jak karty pamięci do telefonów komórkowych, niezależnie od tego, czy ich podstawową funkcją jest – lub nie jest – sporządzanie takich kopii, pod warunkiem że jedna z funkcji rzeczonych nośników, choćby drugorzędna, umożliwia posiadaczom tych nośników używanie ich we wskazanym celu. Natomiast podstawowy lub drugorzędny charakter tej funkcji oraz to, jak istotna jest zdolność danego nośnika do sporządzania kopii, mogą wpłynąć na wysokość należnej godziwej rekompensaty. W zakresie, w jakim szkoda poniesiona przez podmioty praw autorskich mogłaby zostać uznana za niewielką, udostępnienie wspomnianej funkcji może nie powodować powstania zobowiązania do zapłaty tej rekompensaty.
- 2) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 nie stoi na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, które przewiduje opłatę reprograficzną przeznaczoną na sfinansowanie godziwej rekompensaty z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii na użytek prywatny w przypadku dostarczania nośników mogących służyć do zwielokrotniania na użytek prywatny, takich jak karty pamięci do telefonów komórkowych, jednak nie wprowadza tej opłaty w przypadku dostarczania komponentów przeznaczonych głównie do przechowywania kopii na użytek prywatny, takich jak pamięć wewnętrzna odtwarzaczy MP3, pod warunkiem że te poszczególne kategorie nośników i komponentów nie są porównywalne lub że różnica w ich traktowaniu jest uzasadniona, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

- 3) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, które przewiduje obowiązek uiszczenia opłaty reprograficznej przeznaczonej na sfinansowanie godziwej rekompensaty z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii na użytek prywatny przez producentów i importerów, którzy prowadzą sprzedaż kart pamięci do telefonów komórkowych na rzecz podmiotów profesjonalnych, mając świadomość, że karty te są przeznaczone do dalszej sprzedaży, nie wiedząc jednak, czy końcowi nabywcy owych kart są osobami prywatnymi czy podmiotami profesjonalnymi, pod warunkiem że:
- wprowadzenie takiego systemu jest uzasadnione trudnościami praktycznymi;
 - podmioty zobowiązane do uiszczenia opłaty są zwolnione z tego obowiązku, w wypadku gdy dostarczają karty pamięci do telefonów komórkowych na rzecz osób innych niż osoby fizyczne w celach oczywiście niezwiązanych ze zwielokrotnianiem na użytek prywatny, przy czym zwolnienie to nie może być ograniczone do przypadków dostarczania wyłącznie na rzecz podmiotów profesjonalnych, które są zarejestrowane w organizacji zarządzającej omawianymi opłatami;
 - wspomniany system przewiduje prawo do zwrotu opłaty reprograficznej, które jest skuteczne i nie czyni nadmiernie utrudnionym zwrotu uiszczonej opłaty, przy czym dopuszczalne jest, by zwrot ten był dokonywany jedynie na rzecz końcowego nabywcy karty pamięci, który w tym celu wystąpił z właściwym wnioskiem do wspomnianej organizacji.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 rozpatrywany w świetle motywu 35 tego aktu należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwom członkowskim na przewidzenie w pewnych wypadkach, które mieszczą się w zakresie stosowania wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii na użytek prywatny, zwolnienia z zapłaty godziwej rekompensaty z tytułu tego wyjątku, pod warunkiem że szkoda poniesiona przez podmioty praw będzie w takim wypadku niewielka. Do kompetencji tych państw członkowskich należy określenie progu takiej szkody, przy czym ów próg musi być stosowany w szczególności zgodnie z zasadą równego traktowania.
- 5) Dyrektywę 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy państwo członkowskie zdecydowało się na podstawie art. 5 ust. 2 tej dyrektywy na wyłączenie w ramach przedmiotowego zakresu stosowania tego przepisu wszelkiego prawa podmiotów praw autorskich do zezwalania na zwielokrotnianie ich utworów na użytek prywatny, udzielona przez podmiot praw autorskich zgoda na korzystanie z plików zawierających ich utwory nie może mieć wpływu na obowiązek godziwej rekompensaty z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego czynności zwielokrotnienia dokonanych za pomocą tych plików zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) wspomnianej dyrektywy i nie może sama w sobie prowadzić do powstania obowiązku zapłaty przez użytkownika danych plików jakiegokolwiek wynagrodzenia na rzecz tego podmiotu praw autorskich.
- 6) Zastosowanie środków technologicznych, o których mowa w art. 6 dyrektywy 2001/29, w stosunku do narzędzi używanych do zwielokrotniania chronionych utworów, takich jak DVD, CD, odtwarzacze MP3 lub komputery, nie może mieć wpływu na godziwą rekompensatę należną z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii na użytek prywatny sporządzonych za pomocą takich narzędzi. Jednak zastosowanie owych środków może mieć wpływ na konkretną wysokość tej rekompensaty.
- 7) Dyrektywa 2001/29 stoi na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowemu, które przewiduje godziwą rekompensatę z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii sporządzonych z nielegalnych źródeł, a mianowicie z chronionych utworów, które zostały podane do publicznej wiadomości bez zgody podmiotów praw autorskich.
- 8) Dyrektywa 2001/29 nie stoi na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego przewidującego godziwą rekompensatę z tytułu wyjątku od prawa do zwielokrotniania dotyczącego kopii chronionych utworów, które są sporządzane przez osobę fizyczną z lub za pomocą narzędzia należącego do osoby trzeciej.

(¹) Dz.U. C 399 z 22.12.2012.